

KARTA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

NUMER ZESPOŁU

466

KATEGORIA

A

NAZWA ZESPOŁU

Miedzianka

PRZEKAZUJĄCY

WUG Kancelaria Tajna

WYKONAWCA SPISU

AD

ROK PRZEKAZANIA

2014

MIJSCOWOŚĆ

Miedzianka

GMINA

Janowice Wielkie

POWIAT

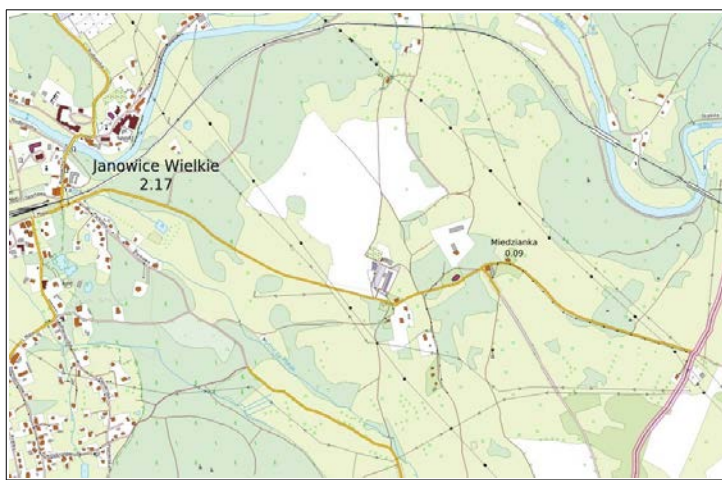
Jelenia Góra

WOJEWÓDZTWO

dolnośląskie

REJON DOKONANEJ EKSPLOATACJI

Miedzianka

CHARAKTERYSTYKA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

ZAKRES CHRONOLOGICZNY

–

–

–

ILOŚĆ JEDNOSTEK

DOK. TEKSTOWA

–

DOK. KARTOGRAFICZNA

45

SUMA

45

ILOŚĆ PODJEDNOSTEK

–

79

79

ILOŚĆ mb

–

ILOŚĆ SKANÓW

–

79

79

ZAKRES POSIADANEJ DOKUMENTACJI

TEKST: brak

KARTOGRAFIA: mapy: powierzchni, wyrobisk górniczych, geologiczne, inne

–

RYS HISTORYCZNY

ZAKŁAD GÓRNICZY	Miedzianka		
METODA EKSPLOATACJI	podziemna		
PRZEDSIĘBIORCA			
NAZWA ZŁOŻA	—		
RODZAJ KOPALINY	uran, magnetyt		
NAZWA TG	—		
NAZWA OG	—		
ROZPOCZĘCIE EKSPLOATACJI	—	ZAKOŃCZENIE EKSPLOATACJI	—
KONCESJA I WYGASZENIE	—		

Wyrobniska znajdowały się w rejonie miejscowości Miedzianka (gmina Janowice Wielkie, powiat jeleniogórski, województwo dolnośląskie).

W 1948 r. działalność rozpoczęła radziecka grupa rozpoznawcza, której zadaniem było rozpoznanie złóż rudy uranu w podziemnych wyrobiskach na terenie Miedzianki (Obiekt nr 2). Grupa oceniła długość historycznych wyrobisk na 15 000 m.. Ponadto odnawiając stare wyrobiska, wykonano 8300 m poziomych i 780 m pionowych wyrobisk. Wykonano także 613 m nowych chodników i 134 m szybików. W roku 1949 wykonano ok. 12 700 wyrobisk górniczych., w 1950 – 17 160 m wyrobisk. W 1951 r. wykonano 9 559 m wyrobisk górniczych, 235 wierceń powierzchniowych i 58 m wierceń podziemnych i 10 m szurfów. Eksploatację rudy uranu prowadzono systemem piętrowych chodników warstwowych oraz z zastosowaniem pełnej obudowy i suchej podsadzki [3].

Kopalnia w Miedziance (Obiekt eksploatacyjny nr 2) zakończyła działalność w 1951 r. w związku z wyeksploatowaniem złoża. Kopalnię przekazano Zjednoczeniu Rud Metali Nieżelaznych w Katowicach, które miało rozpoznać możliwość wznowienia wydobycia rud miedzi.

W latach 1948–1951 kopalnia „Miedzianka” wydobyła 3 470 t rudy uranu o średniej zawartości 0,56% uranu w rudzie (19,3 t uranu), z tego w Miedziance wydobyto ok. 2 400 t rudy uranu o średniej zawartości 0,61% uranu w rudzie (14,8 t uranu), natomiast w Mniszkowie wydobyto ok. 1 100 rudy uranu o średniej zawartości 0,42% uranu (4,5 t uranu).

W kolejnych latach na terenie Miedzianki występowały liczne zapadliska, najczęściej w rejonach największego zagęszczenia wyrobisk. W 1972 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej we Wrocławiu podjęło decyzję o rozbiórce 90% budynków Miedzianki z uwagi na zagrożenia bezpieczeństwa ludzi i mienia.

Bibliografia

1. Klementowski R., *W cieniu sudeckiego uranu*, Wrocław 2010.
2. Madziarz M., „*Cuprifodina in montibus*”. *O historii i pozostałościach dawnych robót górniczych w rejonie Miedzianki – miasta zrodzonego i unicestwionego przez górnictwo*, [w:] *Dzieje górnictwa – element europejskiego dziedzictwa kultury*, red. M. Madziarz, P. Zagożdżon, t. 3, Wrocław 2010.
3. Makuch M., Stolarczyk T., *Miedzianka. 700 lat dziejów górniczego miasta*, Legnica 2013.
4. *Źródła do dziejów kopalnictwa uranowego w Polsce*, oprac. M. Zdulski, Warszawa 2000.